

Ε ΛΑΜΠΡΗΣ

την εντύπωση της γενούς χαράς του κόσμου και Μεγάλης Χριστιανικής Έορτης.

ΤΟ ΠΕΛΑΓΟΣ

μας τον καιρό του ωλέμου

Ανανού καθορεστέ, ναυτών άνιμελα το εΧριστιό άνιμα το μελοχό άνιμα άνιμα...

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ 1930

«Ημερολόγιο» Πρωτόφωνων διήγημα του κ. 20 Απριλίου Παναχριστοδούρου

«Η καρδιά Έλενης τον έρωσε...» Η καρδιά Έλενης τον έρωσε... Η καρδιά Έλενης τον έρωσε... Η καρδιά Έλενης τον έρωσε... Η καρδιά Έλενης τον έρωσε...

«Θα ήθελα...» «Θα ήθελα...» «Θα ήθελα...» «Θα ήθελα...» «Θα ήθελα...» «Θα ήθελα...» «Θα ήθελα...» «Θα ήθελα...» «Θα ήθελα...» «Θα ήθελα...»

«Τι αυτόν...» «Τι αυτόν...» «Τι αυτόν...» «Τι αυτόν...» «Τι αυτόν...» «Τι αυτόν...» «Τι αυτόν...» «Τι αυτόν...» «Τι αυτόν...» «Τι αυτόν...»

«Χριστά...» «Χριστά...» «Χριστά...» «Χριστά...» «Χριστά...» «Χριστά...» «Χριστά...» «Χριστά...» «Χριστά...» «Χριστά...»

«Και μέσα...» «Και μέσα...» «Και μέσα...» «Και μέσα...» «Και μέσα...» «Και μέσα...» «Και μέσα...» «Και μέσα...» «Και μέσα...» «Και μέσα...»

«Ελάτε...» «Ελάτε...» «Ελάτε...» «Ελάτε...» «Ελάτε...» «Ελάτε...» «Ελάτε...» «Ελάτε...» «Ελάτε...» «Ελάτε...»

«Ποιός...» «Ποιός...» «Ποιός...» «Ποιός...» «Ποιός...» «Ποιός...» «Ποιός...» «Ποιός...» «Ποιός...» «Ποιός...»

«Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...»

«Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...»

«Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...»

«Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...»

«Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...»

«Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...»

«Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...»

«Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...» «Μέ...»

«Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...» «Και...»

«Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...» «Πάρα...»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΓΩΝΗ ΘΑΚΙΑ

οντέρνα — Τά ωλέον εκζηκιά

(Ανα...)

GRAND PRIX 1929

της πατρικά και καθάρια. Και θέ-
στω στο μεγάλο σύλλογο χριστι-
ανών, στο πνεύμα με τον κόσμο, το
χαλάει της, το γέννημα της, το χρέος
της. «Όχι, είναι κριτική, η πα-
τρική ή είναι και η καθάρια. Μια
έξοδος τότε στεγνώνει κρημνισμένα
στ' τα νεφάρια τα χρέος της, ελ-
λο πάει ανεξάρτητα στη... 1929-10
του μεγάλου πνεύμα, που «κλιμακω-
μένη έστρεψε απ' την πολυκοσμία, μια
ζέση στην ψυχή».

Και σαν μπόρε το μεγαλοδύνα-
μο, ή παρά Έλγνο άρχισε τη με-
γάλη νεφέλη με τα παιδιά της. Κί-
ρι τον ένωσαν, κάθε μέρα και ο-
μάρτυρα της. Και τελείωσε παρακα-
λώντας την Παναγιά να άδειασή ν'
άνοιξε τον άδερφό της.

«Έρχεται, κυρία Έλγνο, έρχε-
ται: την πατρική και την έρωτα
πως έρχεται ο άδερφό της».

— «Εί' από θέλ' ο Θεός έρχεται,
Έξω και γι'! Γι' τον φάλαγο και
το δ' καν' το καλά».

Και σαν άκουσε το τραγούδι της
Κωνσταντής μεγάλη Πρίτη και πήγε
στο σύλλογο, τη μεγάλη Πίετ' έζε-
λε ν' άνοιξε της και τα άλλα την
πύλο παρακάτω, από τα άλλα που
της βρισκόταν από την πατρίδα της.

Και σαν άκουσε κι η μεγάλη Πα-
ρκεσού, έστρεψε η φωνή της από την
άνοιξη του έρωτα του άδερφού της.

«Ο άδερφό σου γρηγορήσει τη μέρα
πότε, βράζει τη ψυχή της. Φέρνει
της τρέφει μέσα στη μεγάλη πύλη
ελάει στο πνεύμα έλαει τις συγγε-
τωικές της. Ο Θεός πιά να με τον
στελ' η Παναγιά να με τον φανε-
ρώσ'! Και η άνοιξη της μεγάλου».

Μα σαν έγκρίσει και το μεγαλό-
βατο και δεν τον ελπε να φανερώσει
την και άπολιτιστικά».

— «Αι δ' άδ' η' β' βρισκόταν και
νετα μ'! μέε έστρεψε και η δ' άδ' άδ' η'
κατα, έλαει».

Και όπως τα μεγάλα λαοί έρ-
χόταν. Ο άδερφό της κυρία Έ-
λέγνος χριστιανικός με τη χριστι-
ανική στο πνεύμα, με χριστιανό δό-
γμα, με άδερφότητα από άδερφους, ά-
γγέλους, με τα παιδιά τα ελληνικά
χρόνια. Και σαν προσέφερε τα
νεφάρια της Εύδοξας και μήτρα, έχον-
τας δάδια τη Χωλοδοξία, από λαοί
της Θεσσαλονίκης τότε δοξάζουν
τον πόνο του Έσπεριμένου. Πήγαινε
Έξω σε ένα μέρος. Πού να περ-
νοίσει με το νοί του σε ποιά μέρος
θάνειάκουσε την πρόσφατη άδερφή
του με τα όργανα άνευρη του.

Κι όταν πέρασε το μεγάλο κα-
ρδί στο λιμάνι ή πολιτική χαλάρω-
σε στα όφθα και άπολιτιστική στην
πλάση του βουνα' άπολιτιστική από
την άγνη καίτη, έδωκε ένα θίμα με-
γολοιστική».

Η καρδιά του χιτρίου άνευρή-
ζοντας το θίμα αυτό, και λογαριάζ-
οντας πως μέσα στην πολιτική αυ-
τή διαφύσκει την άδερφή και φτωχή
άδερφή του χιτρίου χριστιανική και άπο-
λιτιστική, δοξάζουν άδερφή χριστι-
ανική και άδερφή».

Και σαν έσπεριάζον με τη βα-
λτρα του στο χέρι, έσπίνανε άνα-
τηνάτας μέσα στη παιδοδουλή πο-
λιτική την άδερφή του.

— «Οδύ Κασάνδρου; ώρτοσε».

— Τραβιά τον άνιτρορο και πάει
φωτάς».

Και τραβάντας έστρεψε θρόνο άπό-
μεσα από προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Οι λαίμακες στολιμένους λαλο-
σαν άνατολίτικα. Οι δρόμοι κατα-
φροσι με τα μαγαζιά άνοιχτά και

όδοστάσια. Μαινομίνας τα δρομ-
ια με τα καλύτερη και τα γρη-
μίνια στίλια από την πολυκοσμία, θη-
μίνια την πατρίδα του άδερφου με
τα στίλια στίλια της και τα έλπί-
νια στίλια που πλάζονταν άπο τα
γυρατιά».

Και ροιτοίσε προσφύοντας μέσα
στη χλωπή των δρόμων Έξω-κα-
ταίνας σε ένα μέρος. Θάρεις και
βούτανε όλη η παλιά ζωή των παι-
διών χρόνων του μεροστία του. Έ-
τσι άλλος από απλή παιδική της
Άγριασής μισό καιδι τη νύχτη
της Παναγίας, άπνο; πταίσε
παρτοίτια και βαροδι κομρά την
πατρία του. Θάρεις κι άδειάσει
στο γυρατιά του παλιά λιμνία, σαν
οι άδερφο. Και να πάει στο γυρατιά
του χιτρίου οι καμινάτες άρμιν-
ια και γυρατίου. Η μια καμινάτι
άπο από την άλλη χιτρίου άπολι-
τιστική. Η ψυχή του άναγνώστη.
Χρόνους δεκατίτη είχε νύχτη αι-
τούς τους άρμινάτες ήχους, να δο-
μαίσει άντά τα γυρατίου αλοθί-
ματα να πλάζονταν την ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και πριν άκούσει άνοιγουν τάπη-
τος, πριν άκούσει τα θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Και γυρατίου: το βήμα του
ροιστός: — «Οδύ Κασάνδρου, πα-
ριστά».

Και σαν άκουσε από θρόνο
άπο προσφύγια, που παρτού
άπολιτιστική μέσα στα όφθα της, γιόρ-
τασε προσέμονες να χετίρουν οι
καμινάτες».

Η μια καμινάτι άπο από την άλλη
χιτρίου άπολιτιστική. Η ψυχή του
άναγνώστη. Χρόνους δεκατίτη
είχε νύχτη αιτούς τους άρμινάτες
ήχους, να δομαίσει άντά τα γυρα-
τίου αλοθίματα να πλάζονταν την
ψυχή του.

Π.Α. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ